

Soutěžní zadání

Soutěž RaumScape vyzývá k hledání inovativních řešení, která vnímají veřejný prostor a architekturu jako plynulou, prolínající se vrstevnatou městskou krajinu.

Porota
Mette Skjold
Sarah M. Whiting
Magdaléna Juříková
Petr Burian
Petr Hlaváček
Karel Grabein Procházka
Marek Tichý
Štěpánka Endrle
Jana Moravcová
Vladimír 518
Štěpán Valouch
Tomáš Pek
Luboš Křižan
Michal Müller
Jan Brabec
Kateřina Hálová
Michal Šlemr

Přihlášky
|02|06|2025|

Předmětem soutěže je návrh prostoru před hotelem Fairmont Golden Prague (bývalým hotelem InterContinental) na pražském Starém Městě.

Centrem pozornosti návrhu je soudobé kvalitní veřejné prostranství pro obyvatele i návštěvníky Prahy, do něhož jsou začleněny plochy servisní, technologické a nájemní. To vše v kombinaci s kontextem památkové rezervace, sousedstvím pozdně modernistického hotelu a dnes již samozřejmými nároky, jako jsou adaptabilita, udržitelnost a modrozelená infrastruktura.

Cílem soutěže je najít partnera, se kterým zadavatel bude moci vytvořit kvalitní projekt od dopracování návrhu k jeho úspěšné realizaci, a proměnit dlouhodobě neurčitý prostor v atraktivní veřejné místo.

RaumScape: Unikátní piazzetta Starého Města

RaumScape si klade za cíl propojit veřejný prostor s novým programem a vytvořit tak živou a dynamickou městskou krajinu. Tato architektonická a krajinářská soutěž hledá vizionářská řešení, která přetvoří veřejný prostor a architekturu jako vrstevnaný, vzájemně propojený celek v rámci městské struktury.

RaumScape = Raumplan + Landscape

Soutěžní přístup vychází z unikátního konceptu Raumplanu, který poprvé představil Adolf Loos ve Ville Müller, postavené v Praze roku 1930. Loos přinesl nový způsob práce s prostorem, který překračuje tradiční pojetí podlaží, a místo toho využívá různé výškové úrovně a meziúrovně, čímž vytváří plynulé a vzájemně propojené prostory. RaumScape se inspirovuje touto filozofií v kontextu současné krajinářské architektury a městského designu.

Hotel InterContinental (nyní Fairmont Golden Prague), symbol poválečné modernistické architektury, se nachází v srdci Prahy. Piazzetta byla původně navržena v souladu s architektonickými principy své doby – sloužila jako střecha podzemního parkoviště a zahrnovala víceúrovňové technologické prvky, včetně vyvýšené plochy zeleně a nájezdové rampy k parkovišti. Třetina tohoto prostoru však nebyla veřejnosti přístupná, což omezovalo jeho potenciál jako otevřené městské plochy.

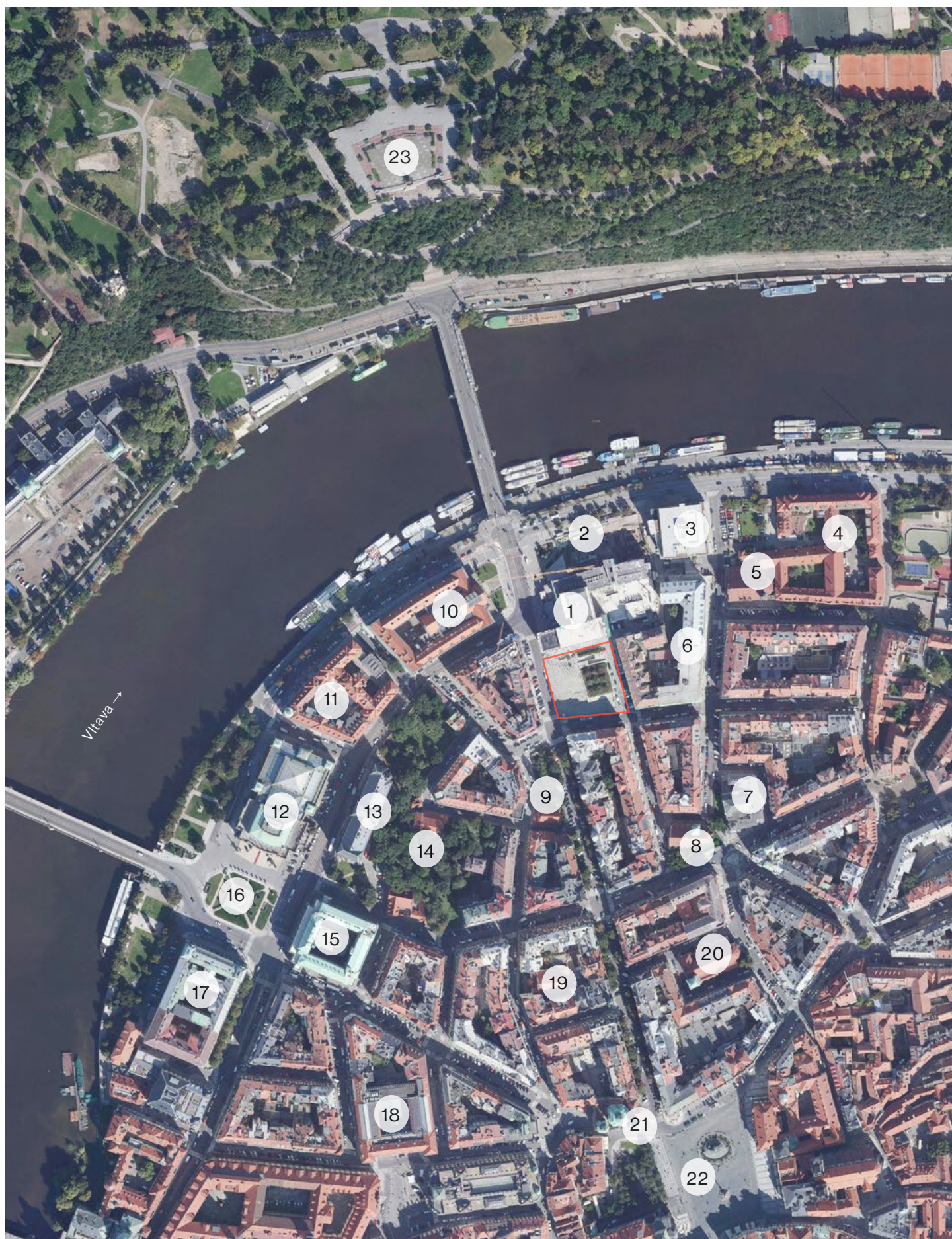
Právě dokončená rekonstrukce hotelu zachovává jeho původní umělecké a řemeslné hodnoty a zároveň reaguje na současné technologické a ekologické požadavky. Tato proměna se netýká jen samotné budovy, ale i širšího území tzv. Staroměstské brány a městského kontextu, počínaje novou vizí veřejného prostoru před hotelem. Cílem je optimalizovat veřejnou dostupnost, podpořit modrozelnou vrstvu a integrovat nové funkce a aktivity, které posílí jeho význam v rámci města.

Tato soutěž usiluje o revitalizaci významného veřejného prostoru v historickém centru Prahy. Pro architekty, krajinářské architekty a urbanisty představuje nejen výzvu, ale i příležitost prohloubit dialog mezi minulostí, přítomností a budoucností tohoto místa. Důraz bude kladen na respektování kulturního dědictví, potřeby místních obyvatel, význam lokality, integraci nových programů a environmentální udržitelnost.

Zveme kreativní týmy z celého světa, aby se zapojily do tohoto výjimečného projektu a využily jedinečné příležitosti podílet se na utváření budoucnosti centra Prahy – vytvořit prostor, který bude inspirovat a přinášet radost jak obyvatelům, tak návštěvníkům města.

Vladimír Štulc, Jan Vrana, dekorativní stěna v jihovýchodní části

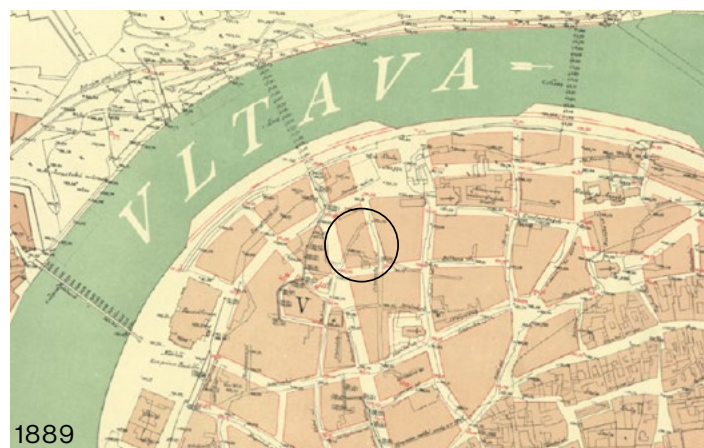

Širší vztahy

Řešené území

- 1 Fairmont Golden Prague hotel
- 2 Náměstí Curieových, propojení s vltavskou náplavkou podchodem
- 3 Hotel President
- 4 Nemocnice Na Františku
- 5 Kostel sv. Šimona a Judy, klášter milosrdných bratří
- 6 ZŠ Curieových
- 7 Španělská synagoga
- 8 Kostel sv. Ducha
- 9 Staronová synagoga
- 10 Právnická fakulta
- 11 Pražská konzervatoř
- 12 Rudolfinum
- 13 Uměleckoprůmyslové museum
- 14 Starý židovský hřbitov
- 15 Filozofická fakulta UK
- 16 Náměstí Jana Palacha
- 17 Umprum – Vysoká škola uměleckoprůmyslová
- 18 Městská knihovna
- 19 Maiselova synagoga
- 20 Kostel U Salvátora
- 21 Kostel sv. Mikuláše
- 22 Staroměstské náměstí
- 23 Pražský metronom, vyhlídka

Kontext památkově chráněného území

Řešené území se nachází na území Památkové rezervace v hlavním městě Praze, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze, a zapsané na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO v roce 1992 pro své výjimečné světové hodnoty. K těm náleží zejména skutečnost, že území Památkové rezervace v hlavním městě Praze je výjimečným příkladem procesu kontinuálního urbanistického růstu, který v sobě uchovává prvky všech historických etap od doby středověku po současnost, z nichž některé představovaly ve své době unikátní počin územního plánování. Zároveň je Praha jedním z nejkrásnějších evropských měst díky své poloze na obou březích řeky Vltavy, městské krajině s měšťanskými domy a paláci akcentovanými charakteristickými věžemi. Je zde mimořádná koncentrace historických památek výjimečné architektonické kvality ze všech období dějin. Pyšní se výjimečnou architektonickou kvalitou svých význačných staveb, jež představovaly ve své době vzor pro střední Evropu. Výše uvedené atributy byly rozhodujícími důvody pro zařazení hmotného statku na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO.

Dotčené území je součástí mimořádně hodnotného historického prostředí v severo-východní části Starého Města. Na tento prostor navazuje území Josefova. Střetávají se zde dochované stopy středověké židovské čtvrti, reprezentativní zástavba vzniklá v rámci asanace na přelomu 19. a 20. století, a výrazný architektonický zásah 60. let v podobě hotelu InterContinental (dnes Fairmont Golden Prague). V území se prolínají výrazné komponované městské osy – ulice Pařížská a Dvořákovo nábřeží a stopy původní středověké uliční sítě, která propojovala židovskou čtvrť a ranně křesťanské městské jádro při Anežském klášteře, resp. území Na Františku.

Piazzetta mezi ulicemi Pařížská a Bílkova, označovaná jako náměstí Miloše Formana představuje nedokončený koncept zastavovacího plánu z 60. let, jehož cílem bylo urbanisticky vyvažovat výrazný objem hotelu a zároveň umožnit otevření důležitého městského průchodu směrem k Vltavě. Dnes je tato plocha cenným místem v centru Prahy, které si od doby svého vzniku podrželo potenciál stát se kvalitním veřejným prostranstvím – otevřeným pobytovým městským interiérem s kulturněhistorickým významem.

Předmětem památkové ochrany jsou na území Památkové rezervace v hl. m. Praze, kromě prohlášených kulturních památek rovněž stavby a plochy, které nejsou nemovitými kulturními památkami, ale které vykazují památkové nebo urbanistické hodnoty dotýkající se vnitřní i vnější architektury. Soudobými vstupy do stávající historické zástavby rezervace nesmí být narušena objemová a prostorová skladba historických objektů a poškozeno prostředí Památkové rezervace v hl. m. Praze.

Předmětem památkové ochrany nejsou tedy pouze jednotlivé stavby, ale i uliční prostory, historický půdorys, objemová skladba zástavby a městská krajina jako celek. Dosavadní situace v území, vzniklá nedokončením veřejných ploch v období normalizace, vedla ke ztrátě čitelnosti tohoto prostoru. Nicméně v daném případě má území hodnotu nejen z hlediska historických souvislostí, ale i jako urbanistická kompozice, a cílem jeho budoucí proměny by měl být respekt k výše uvedenému specifickému kontextu.

Hotel InterContinental

V 60. letech 20. století, v době určitého politického uvolnění a otevřenosti vůči Západu, hledala tehdejší socialistická vláda Československa způsoby, jak reprezentovat zemi jako kulturně vyspělou a pohostinnou destinaci. Významným krokem se stalo rozhodnutí přivést do Prahy mezinárodní hotelový řetězec InterContinental, který měl nabídnout služby odpovídající světovým standardům a zároveň se stát ikonou moderní československé architektury.

Pro stavbu bylo zvoleno strategické místo na pravém břehu Vltavy, v těsném sousedství Starého Města, poblíž Pařížské třídy, která v té době představovala jeden z posledních neúplně zastavěných úseků v historickém centru města. Lokalita představovala výjimečný urbanistický potenciál, ale zároveň obrovský závazek vzhledem ke své poloze v srdci historické Prahy.

Stavba hotelu InterContinental probíhala v letech 1968–1974 a byla zadána Karlu Filsakovi, v té době vedoucímu ateliéru Epsilon, v rámci Sdružení projektových ateliérů (SPA). Jeho nejužší tým pro tuto akci vytvořili Karel Bubeníček a Jaroslav Švec, ve spolupráci s Irmou Dvořáčkovou (SteinochEROvou) a v počátku také s Jiřím Gebertem, který se věnoval zejména fasádám, v roce 1968 nakrátko emigroval a poté se k projektu již nevrátil; nahradil ho Václav Hacman. K řešení interiérů Filsak přizval další přední architekty. Jeho letitý spolupracovník Jan Šrámek vedl svůj tým z ateliéru Beta, Jana Bočana, Zdeňka Rothbauera, Oldřicha Novotného a Zbyňka Hřivnáče. Druhý tým vytvořili František Cubr, Zdeněk Pokorný a Zdenka Nováková.

Budova byla koncipována jako komplexní umělecké dílo (Gesamtkunstwerk) – jednotlivé prvky interiéru i exteriéru navrhovali vedle architektů i významní výtvarní umělci, designéři a řemeslníci. Hotel se tak stal výstavní skříní dobového českého umění, designu, řemesel i inženýrství. Výrazným rysem stavby byl její keramický obvodový plášť, jehož výtvarnou koncepci vytvořil sochař Zbyněk Sekal, a který dodával budově jedinečný charakter. Veřejné prostory hotelu zdobily také lustry od Reného Roubíčka nebo reliéfy a plastiky dalších předních umělců.

Ačkoli koncepce projektu byla velkorysá a ambiciózní, samotná realizace trpěla limity doby – omezeným přístupem k technologiím, kvalitním materiálům i provedení. Výstavba probíhala v podmínkách státního plánovaného hospodářství, které neumožňovalo vždy dodržet požadovanou přesnost ani technickou úroveň. Výsledkem byly konstrukční nedostatky, provizorní řešení a geometrické odchylky, které se později ukázaly jako zásadní problém při snaze o obnovu budovy. Přesto se hotel stal ikonickou stavbou své éry, symbolem otevřenosti a kulturního sebevědomí.

Hotel InterContinental byl po svém otevření v roce 1974 považován za jeden z nejluxusnějších hotelů ve střední Evropě. Hostil řadu významných osobností a stal se pevnou součástí pražské hotelové scény. Po roce 1989, v období privatizace a nástupu tržního hospodářství, hotel několikrát změnil vlastníka i provozovatele.

V 90. letech a počátkem 21. století došlo k celé řadě necitlivých stavebních zásahů, často bez respektu k původnímu architektonickému řešení. Některé části interiéru byly přestavěny nebo zcela odstraněny, přičemž důraz na autenticitu nebo výtvarnou hodnotu ustoupil komerčním a provozním požadavkům.

Okolo 1974 (archiv Karel Filsak ml.).

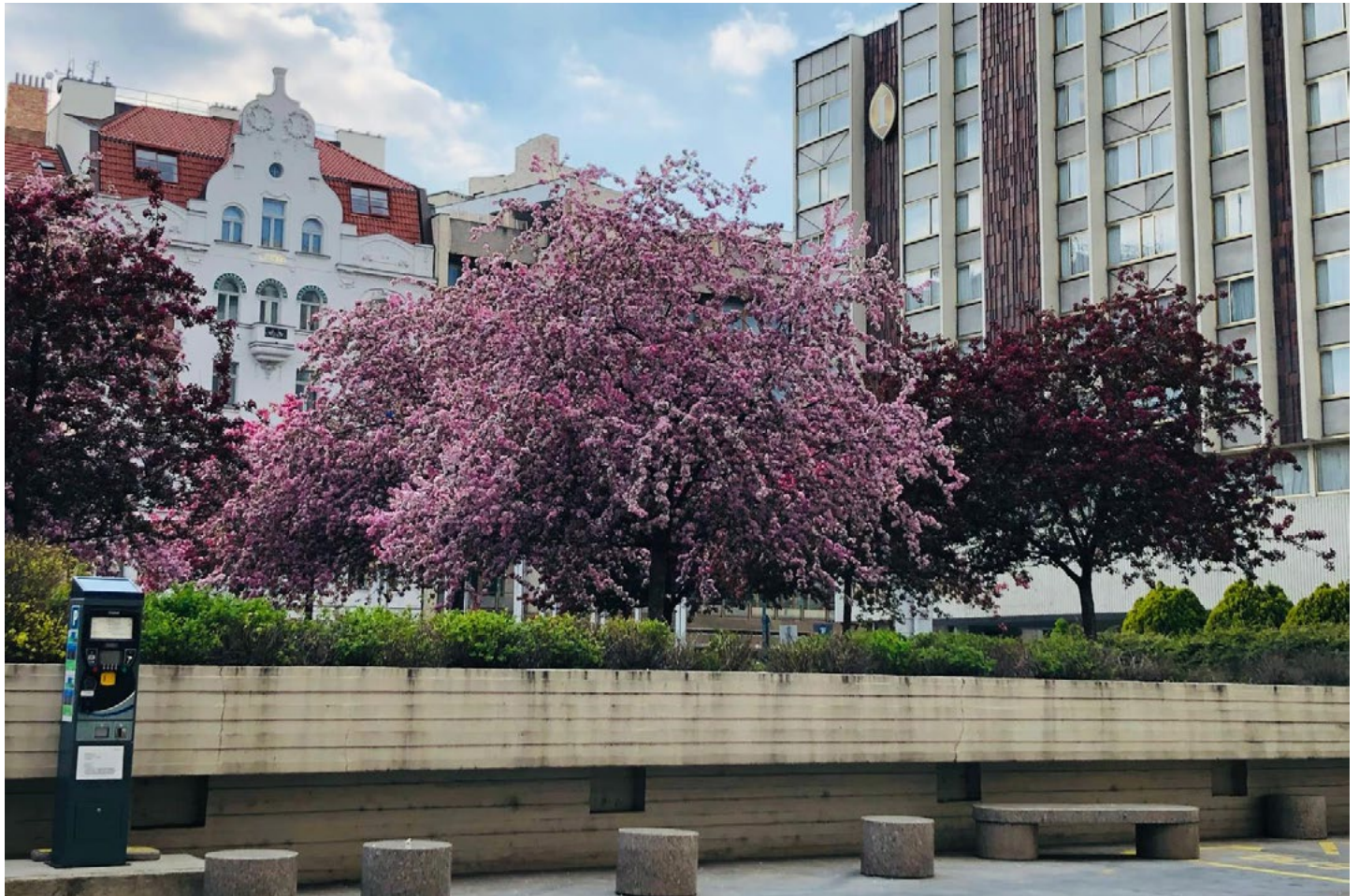

Okolo 1994 (Foto: ČTK).

Piazzetta před rekonstrukcí hotelu (Foto: Marek Tichý).

Piazzetta před rekonstrukcí hotelu (Fota: Občané Prahy 1).

Staroměstská brána

V roce 2019 přešla budova do vlastnictví českých investorů sdružených v rodinné investiční kanceláři R2G (Oldřich Šlemr, Pavel Baudiš a Eduard Kučera), kteří se rozhodli pro komplexní rekonstrukci s důrazem na zachování autenticity a historické hodnoty. Ve stejném roce oslovili pětici místních architektů, aby v neveřejném výběrovém řízení navrhli projekt rekonstrukce hotelu a jeho okolí. Projekt Marka Tichého s názvem Staroměstská brána byl investory vybrán jako nejlepší.

Rekonstrukce probíhá od roku 2020 a její rozsah je mimořádný jak technicky, tak konceptuálně. Řeší jak obnovu samotné budovy hotelu, která se znovu otevírá pod značkou Fairmont Golden Prague Hotel, tak revitalizaci širšího okolí.

Staroměstská brána zahrnuje:

- statickou sanaci železobetonového skeletu, který vykazoval závažné defekty,
- obnovu keramického pláště, mozaik a autorských děl,
- renovaci interiérů s využitím tradičních řemeslných technik,
- technologické modernizace včetně udržitelných energetických systémů a ekologických řešení,
- vytvoření nového přímého propojení s náplavkou
- vytvoření nového veřejného prostranství mezi hotelem, právnickou fakultou a řekou s pavilonem (galerie)
- revitalizace veřejného prostoru před hotelem – předmět této soutěže RaumScape

Hlavním cílem projektu Staroměstská brána bylo propojit hotel s okolím a zpřístupnit ho veřejnosti. Jedním z klíčových urbanistických zásahů bylo nové řešení směrem k Vltavě – vznikl průchod spojující náplavku s veřejně přístupnou zahradou. Součástí návrhu byla i nová budova na piazzettě před hotelem (nyní náměstí Miloše Formana) o rozloze 2 500 m², zahrnující maloobchodní prostory, vzduchotechniku a nový vstup do podzemních garáží. Stávající rampy uprostřed piazzetty byly zrušeny a dopravní obsluha přesunuta na Dvořákovo nábreží.

Projekt byl poprvé představen veřejnosti v roce 2021 a vyvolal širokou debatu. Jeho hlavním odpůrcem se stalo sdružení Občané Prahy 1, které spustilo petici proti plánované budově na piazzettě. V této souvislosti v červnu 2022 zastupitelstvo MČ Praha 1 v rámci připomínek k Metropolitnímu plánu požadovalo zachování nezastavitelnosti parcely č. 987/1 v k. ú. Staré Město.

Na základě této situace investoři rozdělili projekt na dvě části: (1) rekonstrukci hotelu včetně napojení na veřejný prostor u Vltavy (dnes Fairmont Golden Prague) a (2) revitalizaci piazzetty jako samostatný projekt.

Rekonstrukce hotelu zahrnovala i řadu náročných restaurátorských zásahů – některé prvky byly odstraněny a znovu postaveny podle původních návrhů nalezených v archivech. Směrem k řece byl vytvořen nový nástup z Pařížské ulice, který umožňuje veřejnosti přímý přístup k náplavce.

Téma zástavby piazzetty se po komunálních volbách v září 2022 dostalo až na úroveň ministerstev. Ministerstvo pro místní rozvoj i Ministerstvo kultury vydaly k projektu navržené budovy zamítavá stanoviska. Hlavní město Praha však obhajovalo svou pravomoc rozhodovat o podobě území v roli samosprávy, nikoli státní správy.

Investoři a architekti se pokusili projekt upravit – zmenšili navrhovaný objem budovy a navrhli možnost její úpravy prostřednictvím umělecké soutěže na fasádu. Ani tento přístup však nezískal podporu samospráv. Následně doporučilo jak hlavní město Praha, tak MČ Praha 1, uspořádat otevřenou architektonicko-urbanistickou soutěž na řešení celého prostoru před hotelem – piazzetty Miloše Formana.

Na základě této výzvy oslovil v roce 2024 investor tým CCEA MOBA, aby připravil koncept otevřené soutěže, kterým se završí projekt Staroměstské brány. Organizátoři přinesli koncept mezinárodní soutěže RaumScape, jejímž cílem je nalézt řešení, které propojí veřejný prostor s novým programem a vytvoří dynamickou, udržitelnou městskou krajinu s důrazem na prostupnost, modrozelenou infrastrukturu a dlouhodobou kvalitu života v centru města.

Soutěž získala podporu městské části Praha 1 i hlavního města Prahy a všechny tři strany (HMP, MČP1 a investor) vyjednaly Memorandum o rozvoji území pro piazzettu Miloše Formana, které předpokládá vyhlášení soutěže. V lednu 2025 schválila toto Memorandum MČ Praha 1 a v dubnu 2025 schválilo Memorandum také hlavní město Praha. Memorandum je podepsáno všemi třemi stranami

Zadání tak nyní akcentuje:

- požadavky veřejnosti na kvalitní veřejný prostor,
- požadavky investora na začlenění servisních a nájemních prostor,
- požadavek městské části i hlavního města na revitalizaci tohoto významného veřejného místa v historickém centru Prahy.

Řešené území – červená plná čára

Řešeným územím soutěže RaumScape je piazzetta při Pařížské ulici (náměstí Miloše Formana) na pražském Starém Městě. Řešené území se nachází na větší parcele č. 987/1 (k.ú. Staré Město 727024) a má 3200 m².

Před rekonstrukcí náleželo z této piazzetty 1030 m² rampám a soklu pro ventilaci podzemního parkování. Na těchto konstrukcích byla nepřístupná zeleň o rozloze 600 m². Veřejnosti přístupných tedy původně bylo 2170 m².

Dotčené území – červená tečkovaná čára

Širší oblast, kterou je třeba vzít v úvahu při promýšlení a vytváření soutěžního návrhu. Do těchto nápadů zahrňte také nedaleký malý park na jihu.

Poznámka:

Území Josefova bylo při asanaci dosypáno sutinou, podloží je tedy nestejnorodé a méně únosné. Nové zásahy musí být citlivé k okolní historické zástavbě.

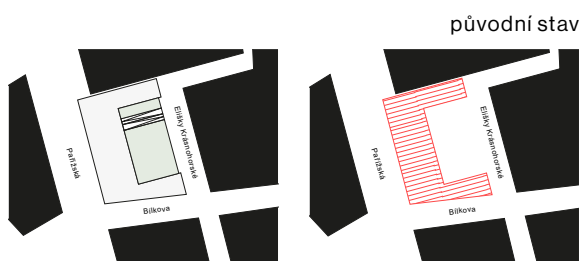

Zadání – Parametry

Zadáním soutěže je na ploše piazzetty o rozloze 3200 m² navrhnout:

- 1200 m² pro vertikální komunikace (schody a výtah; rampy byly přemístěny) a nutné technologické zázemí podzemního parkování a pro komerční nájemní plochu (rozumí se tím součet ploch, nepředjímáme jako řešení jeden objekt)
- min 3000 m² veřejnosti přístupných ploch,
z nichž alespoň 600 m² bude patřit zeleni/vegetaci.

Návrh by neměl překročit výšku římsy parteru v Pařížské ulici v části podél náměstí Miloše Formana.

Zadání -- Vstup do památkově chráněného území

Soutěžní návrhy by měly vnímat prostor nikoli jako prázdné pole pro novou výstavbu, ale jako vrstvu městské krajiny, která si uchovala svou otevřenost a schopnost absorbovat současné potřeby města – bez ztráty identity. Urbanistické, architektonické i krajinářské řešení by mělo stavět na hodnotě volnosti a prostupnosti, a to jak fyzické, tak vizuální – včetně zachování důležitých pohledových vazeb a ohledu na měřítko okolí.

Nové prvky v území by měly vznikat s vědomím, že se dotýkají prostředí mimořádné kulturní hodnoty. Zároveň se jedná o území, které má potenciál pojmout kvalitní soudobé architektonické vyjádření – takové, které dokáže vstoupit do kontextu s respektem i ambicí. Z hlediska památkové péče je podstatné, aby nový návrh přirozeně reagoval na stávající strukturu, rozvíjel její hodnoty a navazoval na kulturní kontinuitu místa.

Zadání – Odstranění bariér a prostupnost územím

Bariéry, které jsou důsledkem stávajícího urbanistického řešení, je potřeba v návrhu odstranit, avšak při zachování funkčních prvků pro provoz garáže (odvětrání), i když na jiném místě řešeného území. Dále je nutné vytvořit nové vstupy pro pěší do garáží přímo z řešeného území, a to prostřednictvím architektonicky nejvhodnější stavební intervence. Stávající vjezdové a výjezdové rampy z řešeného území mohou být odstraněny, vjezd i výjezd z podzemních garáží bude nově zajištěn ulicí přímo z Dvořákova nábřeží.

Prostor dnes působí jako slepá mapa – uzavřený, nečitelný a bariérový. Urbanistické řešení z 60. let reflektovalo jiný vztah k městu i veřejnosti. Cílem je, aby se územím opět dalo přirozeně procházet – pěšky, s kočárkem, na kole i očima. Důraz se klade na plynulost pohybu, odstranění bariér a vhodné začlenění technologických a komunikačních ploch pro provoz podzemních garáží a ploch nájemních.

Zadání hledá architektonicky silnou, ale ne agresivní intervenci, která otevře prostor veřejnosti. Nové vstupy by měly být přirozenou součástí městského parteru, nikoliv doplňkem.

Zadání – Rozšíření prostoru pro veřejnost

Vytvoření prostoru pro veřejnost na kvalitativně vyšší úrovni, jehož rozloha převyší plochu stávající volně přístupné plochy na úrovni přiléhajících komunikací. Výsledek musí, mimo veřejnost, zohledňovat i potřeby hotelu a jeho hostů.

Veřejný prostor je především otázkou kvality a atmosféry. Území má potenciál stát se novým kultivovaným místem moderní metropole – živým, pobytovým a kulturním, takovým, které je přístupné, příjemné a zároveň důstojné.

Návrh by měl překonat statickou funkci „průchodu“ a vytvořit prostor k zastavení, k posezení, k setkání. Nové řešení má být štedré k veřejnosti a ohleduplné ke stávajícím sousedům včetně provozu hotelu – soukromé a veřejné by zde mělo fungovat v harmonii, nikoliv v konkurenci.

Zadání – Dotvoření prostoru v kontextu s ulicí Pařížskou

Návrhem má být prověřen urbanistický a komunikační kontext s Pařížskou s cílem pocitově prodloužit tuto ulici až na Dvořákovo nábřeží a povýšit urbanistickou kvalitu celé severní části Pařížské. Energie Pařížské, z pohledu jejího návštěvníka, je oslabena volným prostorem mezi Bílkovou ulicí a jižním průčelím hotelu. Tento prostor je neuspokojivě řešen již od 60. let 20. století, kdy byl komplex bývalého hotelu Intercontinental začleněn do území Josefova. Původní urbanistický koncept

Pařížské v ytvárel prostor „náměstí“ na křížení s Maiselovou a Břehovou. Naopak v prostoru řešeného území stál až do roku 1956 blok budov.

Cílem soutěže je tedy i prověření takového řešení, které přispěje k začlenění tohoto úseku do Pařížské třídy jako obchodní ulice končící na křížení s ulicí 17. listopadu. Návrh by měl svými proporcemi reflektovat architektonické uspořádání okolí hotelu, které, v duchu staveb druhé poloviny 20. století, vrství veřejný prostor a funkce nad sebou, a také Pařížské třídy jako velkolepé ulice vzniklé asanací Josefova. Očekává se, že prostor bude řešen komplexně, inovativně a soudobě, nikoliv pouhým opakováním okolní blokové zástavby, ať už co se týče výšky nebo tvaru.

Úkolem je navázat na původní urbanistickou logiku Josefova, která počítala s velkorysostí, veřejnými prostory a promyšlenou hierarchií. Návrh by měl reflektovat vrstevnatost místa a nebát se současné architektury, která umí být citlivá, ale zároveň sebevědomá.

Zadání – Úprava provozu v řešeném území a kolem něj a umístění vhodné zeleně

Návrh by měl zlepšit dopravní situaci v těsné blízkosti řešeného území s cílem uspokojit nutné potřeby dopravní obslužnosti hotelového komplexu a přilehlých domů, zejména odstraněním kolmých parkovacích stání v ulici Elišky Krásnohorské, která překáží plynulému a klidnému provozu směrem k jižní fasádě hotelu. Zároveň by návrh měl splňovat současné i budoucí požadavky na elektromobilitu vhodným umístěním parkovacích míst s elektro nabíjecími stanicemi, které budou splňovat požární předpisy a umožní parkování elektromobilů v této oblasti v odpovídajícím rozsahu. Současně je požadováno takové urbanistické a dopravní řešení, které bude pamatovat také na cyklistickou dopravu (například místem pro stojany na kola nebo místem pro sdílená kola) a které se stane integrální součástí modrozelené infrastruktury města – integruje prvky pro ochlazování a v ytvorí urbanisticky vhodné zastínění prostoru náměstí s prvky zeleně.

Přístup k prostoru má být městský – nikoliv jen dopravní. Cílem je kultivace uličního parteru v širším smyslu: méně aut, více lidí, více života. Řešení by mělo najít rovnováhu mezi nutnou a potřebnou obslužností a kvalitou pobytu.

Zeleň tu není jen dekorací, ale funkční součástí návrhu. Stromy, vodní prvky a stín jsou nástroje, jak prostor ochladit, oživit a udělat příjemný. Součástí návrhu by měly být i prvky modrozelené infrastruktury.

Architekti a krajináři mají možnost vytvořit prostor, který bude klimaticky odolný, funkční a zároveň poetický.

Zadání – Ekonomika návrhu

Návrhy budou doplněny průkazem ekonomičnosti, včetně zohlednění investičních nákladů na úpravu celého prostoru řešeného území (150.000.000 Kč) a rentability provozu a správy tohoto území po dokončení realizace.

Kvalita veřejného prostoru není protikladem ekonomické udržitelnosti – naopak. Investice do promyšleného návrhu se vrací v dlouhodobé provozní efektivitě, atraktivitě pro veřejnost i v městském image. Návrh by měl pracovat s realistickým rozpočtem, kde je klíčem strategická práce s hodnotou.

Očekává se, že soutěžící představí nejen vizuálně přesvědčivý návrh, ale také promyšlený koncept údržby, správy a provozu – tedy to, co často rozhoduje o úspěchu celého místa po dokončení.

Porota / Závislá část

Petr Hlaváček
1. náměstek primátora hl. m. Prahy

Karel Grabein Procházka
radní Městské části Praha 1

Marek Tichý
architekt, TaK Architects

Tomáš Pek – náhradník
zastupitel hl. m. Prahy

Michal Müller – náhradník
radní Městské části Praha 1

Kateřina Hálová – náhradnice
WIC Prague a.s.

Luboš Křižan – náhradník
IPR Praha

Jan Brabec – náhradník
územní rozvoj Městské části Praha 1

Michal Šlemr – náhradník
WIC Prague a.s.

Porota / Nezávislá část

Mette Skjold

Jako CEO a partnerka v krajinářské kanceláři SLA se věnuje udržitelnému urbanismu a propojení města s přírodou.

Sarah M. Whiting

Děkanka Harvard GSD a spoluzakladatelka WW Architecture. Zabývá se vztahem architektury, urbanismu a společnosti.

Magdalena Juříková

Od roku 2012 řídí Galerii hlavního města Prahy. Věnuje se současnému umění a jeho místu ve veřejném prostoru.

Petr Burian

Po dekádách spolutvůrce stopy studia DAM (Euro, Bytový dům s tělocvičnou Lodecká, Main Point Pankrác), nyní Nextline architekti.

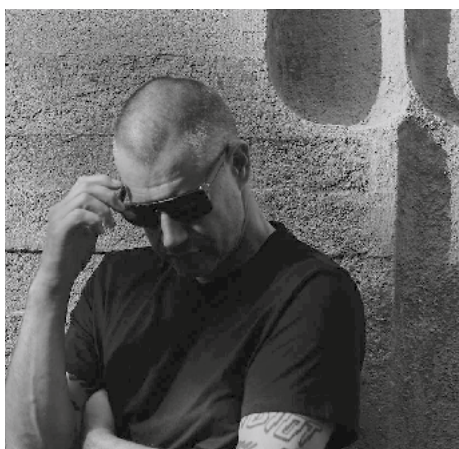
Štěpánka Endrle – náhradnice

Krajinářka a zakladatelka ateliéru L&SCAPE. Věnuje se kultivaci veřejného prostoru a popularizaci krajinářské architektury.

Jana Moravcová – náhradnice

Architektka a urbanistka, která se zaměřuje na participativní plánování a rozvoj městského prostředí.

Vladimír 518 – náhradník

Multimediální umělec, rapper a autor publikací o architektuře. Věnuje se propojení městské kultury s vizuálním uměním.

Štěpán Valouch – náhradník

Spoluzakladatel ateliéru ov-a. Zaměřuje se na současnou architekturu s důrazem na kontext a detail.